

ÎNCHEIERE

02 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, admisibilitatea recursului declarat de Liudmila Arhip, prin intermediul avocatului Daniel Șontea, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Liudmila Arhip împotriva lui Tudor Sirețanu, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea încăperii accesorii, obligarea de a restitui bunurile sau contravaloarea acestora,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, prin care s-a respins apelul declarat de Liudmila Arhip și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La 02 iulie 2015, reclamanta Liudmila Arhip a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tudor Sirețanu, intervenient accesoriu ÎMGFL nr. 2 cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea încăperii accesorii, obligarea de a restitui bunurile sau contravaloarea acestora.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, deoarece în scara blocului în care locuiau era permanent dezordine și murdărie, în anul 1996 au hotărât de comun acord cu locatarii să construiască la parter, sub scări, o încăpăre la care au instalat ușă din metal cu lacăt, care i-a costat aproximativ 2 500 lei.

A relatat reclamanta că, construcția a fost efectuată cu respectarea tuturor normelor și fără careva observații sau replici din partea locatarilor.

În luna octombrie 2014 vecinul său, Tudor Sirețanu din ap. 52, ilegal, în opinia sa, a capturat construcția, a demontat ușa și a instalat o nouă ușă, fără să îi ofere cheie pentru acces.

Astfel, a invocat reclamanta și faptul că bunurile sale care se aflau în încăpăre cu valoarea de aproximativ 600 lei, au dispărut, adică au fost aruncate de către Tudor Sirețanu și nimic nu i-a fost întors.

Reclamanta a mai menționat că este invalid de gradul II și are nevoie de această construcție.

A solicitat reclamanta obligarea lui Tudor Sirețanu să îi restituie construcția și bunurile aflate în această încăpere, sau contravaloarea lor.

La 13 decembrie 2016, reclamanta a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat, să fie obligat pârâtul să transmită cheile de la construcția care se află la etajul nr. 1 și să nu-i creeze impedimente în folosirea încăperii menționate; obligarea pârâtului să îi restituie bunurile ce se aflau în sarai, sau contravaloarea lor după cum urmează: bicicletă pentru copii 250 lei, lustra 150 lei, ulcior din cristal 100 lei, instrumente de grădină (lopată, greblă, sapă (2b.)) 450 lei, sanie pentru copii 100 lei, suport metalic pentru draperii 100 lei, ciment - 50 lei, vopsea pentru podele de culoare albă - 100 lei, sticlă organică - 100 lei, veselă - 50 lei, căldări din masă plastică (2b.) 50 lei, funie 100 lei, instrumente (foarfece, ciocan, topor, ș.a.) 200 lei, rezervor WC 200 lei, plintă, spatulă, role, și altele - 50 lei, în sumă totală de 2 050 lei, cât și cheltuielile de judecată în mărime de 250 lei, achitate la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 10 mai 2017 s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Liudmila Arhip împotriva lui Tudor Sirețanu, intervenient accesoriu ÎMGFL nr. 2 cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea încăperii accesorii, obligarea de a restitui bunurile sau contravaloarea acestora.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 29 mai 2017 și la 09 iunie 2017, Liudmila Arhip, reprezentată de avocatul Daniel Șontea a depus apel, solicitând admiterea apelului casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018 s-a respins apelul declarat de Liudmila Arhip și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Central din 10 mai 2017.

La 18 ianuarie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate (f.d. 158).

Iar, la 12 februarie 2018 și la 27 martie 2018, Liudmila Arhip a declarat recurs și respectiv recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 12 februarie 2018 împotriva deciziei din 17 ianuarie 2018, în termen.

În susținerea recursului, Liudmila Arhip a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material.

Totodată a indicat că, instanța de apel nu au constatat și nu au elucidat circumstanțele importante pricinii pe deplin, precum și și-a bazat soluțiile pe fapte neprobate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 15 martie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea recursului, intimații nu și-au valorificat drepturile, și nu au depus referință pentru a-și expune opiniile vis-a-vis de recurs.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Liudmila Arhip în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Liudmila Arhip, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Liudmila Arhip, prin intermediul avocatului Daniel Șontea, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat